

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: wtorek, 13, grudzień 2022 12:08

Bernadeta Skóbel

Odslony: 2110

13 grudnia 2022 r. Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw rozumiany w ten sposób, że podstawę wydania decyzji, o której mowa w art. 102 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, stanowi wyłącznie informacja organu kontroli ruchu drogowego o ujawnieniu popełnienia czynu opisanego w art. 135 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym jest niezgodny z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Sprawa toczyła się z wniosku Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, w ocenie którego regulacja zatrzymania prawa jazdy na podstawie art. 102 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy o kierujących pojazdami narusza zasadę lojalności państwa względem obywateli, prawo do sprawiedliwego procesu oraz zasadę dwuinstancyjności postępowania. Wnioskodawca wskazywał, że kwestionowane regulacje pozbawiają kierujących pojazdami, którym zarzuca się przekroczenie prędkości o ponad 50 km/h w terenie zabudowanym lub przewóz nadmierowej liczby osób, możliwości kwestionowania prawidłowości czynności organu kontroli ruchu drogowego prowadzących do podejrzenia naruszenia przepisów w zakresie prędkości pojazdów lub liczby przewożonych osób.

Wnioskodawca podnosił, że w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego, jak i wojewódzkich sądów administracyjnych wyrażany jest w zasadzie jednolity pogląd, że podstawą decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy na podstawie art. 102 ust. 1 pkt 4 ustawy o kierujących pojazdami jest jedynie informacja uzyskana od podmiotu, który ujawnił kierowanie pojazdem z prędkością przekraczającą dopuszczalną o więcej niż 50 km/h na obszarze zabudowanym i przesądza ona o obowiązku wydania takiej decyzji i zakresie jej kontroli. Wnioskodawca wskazuje, że z woli ustawodawcy, organ opiera swoje rozstrzygnięcie na przekazanej mu informacji, która ma charakter dokumentu urzędowego, stanowiąc dowód tego, co zostało w nim urzędowo stwierdzone.

Wnioskodawca podkreśla, że kierujący pojazdem w rzeczywistości nie ma żadnych możliwości ochrony swoich praw zarówno w postępowaniu administracyjnym, jak i sądowo-administracyjnym. O treści decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy oraz orzeczeń wojewódzkiego sądu administracyjnego i Naczelnego Sądu Administracyjnego decyduje organ kontroli ruchu drogowego, skoro stwierdzenie dokonane przez ten organ o kierowaniu pojazdem z przekroczeniem dopuszczalnej prędkości o więcej niż 50 km/h na obszarze zabudowanym lub przekroczenie dopuszczalnej liczby przewożonych osób nie podlega żadnej weryfikacji.

Sygn. akt K 4/21

Źródło: www.trybunal.gov.pl